

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **O. C.**
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou,
sídlem Vinohradská 1233/22, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-652/DS-D03-D04-2024 ze dne 28. 5. 2024,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku se zamítá.
- II. Žalovaný je do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení povinen sdělit Krajskému soudu v Plzni, zda je mu známo místo pobytu žalobce.
- III. Zástupce žalobce Mgr. Vratislav Polka je do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení povinen sdělit Krajskému soudu v Plzni, zda je mu známo místo pobytu žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-652/DS-D03-D04-2024 ze dne 28. 5. 2024 rozhodl o předání žalobce do Rumunska podle § 11 odst. 2 zákona o azylu. Dospěl k závěru, že státem příslušným k přijetí žalobce zpět je Rumunsko podle čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013. V Rumunsku žalobce podal svou první žádost o mezinárodní ochranu, a je tudíž příslušné k posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu podle § 3 odst. 2 nařízení č. 604/2013.
2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. Bez přiznání odkladného účinku by podle žalobce měl případný úspěch žaloby ryze formální význam. Na základě napadeného rozhodnutí má být předán do Rumunska, což bude mít vážné dopady do jeho života. V Rumunsku mu hrozí nebezpečí,

rovněž tam nejsou důstojné podmínky v azylových zařízeních. Důsledkem předání do Rumunska žalobce rovněž přijde o možnost vystupovat v soudním řízení osobně a ztratí přímý kontakt s právním zástupcem.

3. Žalovaný s návrhem nesouhlasil. Žalobce neuvedl, v čem konkrétně spatřuje nenahraditelnou újmu. V případě žalobce tak nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.
4. Důvody pro přiznání odkladného účinku žalobce uvedl dva: (1) obavu z hrozícího nebezpečí v Rumunsku včetně nedůstojných podmínek v azylových zařízeních a (2) potřebu vyčkat na území ČR k uplatnění procesních práv.

Posouzení návrhu

5. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě uvedených v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Bylo na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda upřesní, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS). Jen tehdy může soud posoudit, vznikne-li neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí žalobci nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma.
7. K otázce přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o určení příslušného členského státu EU k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu se závazně vyjádřil i Ústavní soud. Podle jeho nálezu sp. zn. III. ÚS 2331/14 ze dne 18. 9. 2014 (N 172/74 SbNU 493) je předmětem rozhodování o odkladném účinku i o žalobě posouzení obdobné otázky. S ohledem na nebezpečí případného porušení čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod („Evropská úmluva“) tak nelze vycházet jen z toho, že žalobce má být přemístěn do členského státu EU. V tom ohledu bude přiznání odkladného účinku spíše pravidlem, *ledaže zjevně neobstojí obava z porušení čl. 3 Evropské úmluvy*.
8. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdil, že mu v Rumunsku hrozí nebezpečí. Měl obavy z nedůstojných podmínek v azylových zařízeních. V žalobě poté své obavy rozvedl (neúnosné hygienické podmínky, konflikty mezi žadateli navzájem či se zaměstnanci azylových zařízení). Rovněž uvedl, že v minulosti již v azylovém domě v Rumunsku pobýval, přičemž měl velmi negativní zkušenosti.
9. Za těchto okolností by soud odkladný účinek obvykle přiznal, neboť ve smyslu závěrů cit. nálezu sp. zn. III. ÚS 2331/14 by nebylo možné bez dalšího (tj. bez věcného posouzení)

vyložit, že předáním do Rumunska by mohla být dotčena práva žalobce podle čl. 3 Evropské úmluvy.

10. Před rozhodnutím o odkladném účinku nicméně soud obdržel správní spis, z něhož vyplynulo, že žalobce opustil Rumunsko ze zcela odlišných důvodů, než nyní tvrdí v žalobě (obával se vrácení do Turecka). Na podmínky v Rumunsku si žalobce v řízení před žalovaným nestěžoval. Za toho stavu jsou tvrzení v návrhu na přiznání odkladného účinku nedůvěryhodná. Bez bližšího vysvětlení nelze žalobce věřit, že je míní vážně, a že je tedy neuplatnil čistě účelově.
11. Vedle toho pak ze správního spisu plyne, že žalovaný informoval rumunskou stranu o prodloužení doby k provedení dublinského transferu z důvodu, že žalobce uprchl. Tomu odpovídá záznam z interní databáze žalovaného, že žalobce dne 12. 6. 2024 opustil zařízení pro zajištění cizinců. Je nasnadě, že právní následky naříkaného rozhodnutí nemohou v této situaci aktuálně působit žalobci žádnou výraznou újmu, neboť nejsou v současné době realizovatelné.
12. Soud proto návrh žalobce zamítl, neboť ten neosvědčil hrozbu újmy (§ 73 odst. 2 *a contrario* s. ř. s.).
13. Protože ze správního spisu vyplynul útěk žalobce ze zajištění, soud zároveň žalovaného a zástupce žalobce vyzval ke sdělení místa pobytu žalobce. Nepodaří-li se zjistit místo pobytu žalobce, soud řízení o žalobě zastaví podle § 33 zákona o azylu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. b), c) s. ř. s.].

Plzeň 2. července 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce